

נחל זהר

פירושים וחיידושים בספר הזהר הקדוש
על סדר פרשת השבוע

על פי ההקדמות אשר בספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן מברסלב זצוק"ל

בוהר דא יפקון ביה מן גלותא ברחמים

להבין דרך הלימוד ומטרת עלון זה נא עיין בהקדמה בגב העלון

תרגום ללשון הקודש

זהר הקדוש - ויהי רמ.

כפס בנין לבשו וגו'. כפסם! כפסם הנה צריך לכתוב! אלא כפס מיום שנברא העולם, ומיהו? זה מלך המשיח. בנין - צד השמאל. וכדם ענבים - צד השמאל, למטה. ועתיד מלך המשיח לשלט למעלה על כל הפחות האחרים של העמים עובדי עבודת פוכבים ומזלות, ולשפר את פהם מלמעלה ומלמטה.

דבר אחר כפס בנין לבשו - כמו תיין הנה, מראה שמחה, וכלו דין ולעמים עובדי עבודת כוכבים ומזלות. כך גם מלך המשיח, יראה שמחה לישראל, וכלו דין לעמים עובדי עבודת פוכבים ומזלות. כתוב (בראשית א) ורוח אלקים מרחפת על פני המים, זו רוחו של מלך המשיח, ומיום שנברא העולם הוא רוחץ לבושו בנין העליון.

כפס בנין לבשו וגו', כפס, פוכס מפעי ליה. אלא כפס, מיומא דאתברי עלמא, ומאן איהו, דא מלכא משיחא. בנין סטר שמאלא. וכדם ענבים סטר שמאלא. לתתא. וזמין מלכא משיחא לשלטאה לעילא על כל חילין אחרנין דעמין עובדי עבודת פוכבים ומזלות, ולתברא תוקפיהון מעילא ומתתא. דבר אחר, כפס בנין לבשו, כגוונא דהאי חמרא, אחזי חידו, וכוליה דינא. (לעמין עובדי עבודת כוכבים ומזלות). הכי נמי מלכא משיחא, וחזי חדו לישראל, וכוליה דינא לעמין עובדי עבודת פוכבים ומזלות. כתיב, (בראשית א) ורוח אלקים מרחפת על פני המים, דא רוחא דמלכא משיחא, ומן יומא דאתברי עלמא, אסחי לבושיה בחמרא עלאה.

ליקוטי מוהר"ן

ובו מביא מעט ממאמר הזהר על הפרשה

תורה לב חלק ב

יש צדיקים גנוזים, והם יודעים פנים בתורה, אך הם צריכים להעלים תורתם, וכמו שסמפרין מעשה מהבעל-שם טוב עם הדרשן. וגם אצלו יש לפעמים, שיודע תורה שיש לה פנים, דהינו פנים בתורה, והוא צריך להעלימה, ואינו אומרה, ולפעמים אינו בותבה כלל, ולפעמים בותבה ואחר-כך שורפה. ובאמת אם היתה נכתבת, היה מזה ספר והיה בא בתוך העולם. וגם יש בהם שמות, בהינת שמי שנכתב בקדשה, אך העולם מקלקליו זאת, וצריכין להעלימה ולשורפה. אבל הוא טובה להעולם, מה שנעלם ונשרף תורות וספרים הללו. כי גם יש פמה ספרים, שכבר נעשו ספרים ונמחו ונאבדו מן העולם, כי בודאי הצדיקים הגדולים תקדמונים, תנאים ואמוראים וכיוצא בהם, עשו ספרים הרבה, אך נאבדו. אך הוא טובה להעולם, כי אם לא היה זאת, לא היה אפשר לנו כלל להתקרב לחשם ותברך. כי יש הרבה ספרי מינוי, שאם היו, הם ושלום, מתפשטין בעולם, לא

היה אפשר כלל להתקרב לחשם ותברך. כי ירבעם בן נבט, שעשה שני עגלי זהב ואמר: הנה אלקיך ישראל וכו' (מלכים-א יב), והטעה כל ישראל אחריהם - היעלה על הדעת, שהטעה עם רב בשמות כזה לעבד עגלים, אך בודאי היה כזה חכמות גדולות מאד מאד של אפיקורסות, ואם היה, הם ושלום הם ושלום, רחמנא לצלן, נמצא עתה דף אחד מספרים הללו, הם ושלום, היו מתרחקים מאד מחשם ותברך, ולא היה אפשר להתקרב אליו ותברך כלל. ובשביל זה הוא טובה מה שנתעלמין ונשרפין הספרים הקדושים הנ"ל:

כי הספר הוא בהינת שם ה', בכחינת: מגדל עז שם ה', בו ירוין צדיק ונשגב (משלי יח). ואיתא בזהר (בראשית דף לו): שם ה' - דא ספר, כי ספר בכוספר שם, כמובא. כי הספר הוא בהינת שמי שנכתב בקדשה, ונתפשט בעולם ועושה שם. ודע, שכל אחד ואחד צריך לשמור את בהינת משיח שיש לו. כי כל אחד כפי קדשתו וטהרתו, כן יש לו בהינת משיח, וצריך לשמור מאד, שלא יתקלקל בהינת משיח שלו. ועקר הדבר שבו תלוי בהינות משיח הוא שמירה מנאוף. כי משיח הוא בהינות הטם, בכחינות (איכה ד): רוח אפינו משיח ה', ונאוף תלוי בהטם, כמו שכתוב (שמות כ): לא תנאף, ואיתא במדרש

(רבה פ' נשא פ' י): לא תהנה אף. וצריך לשמר עצמו מאד אפילו מריח נאוף, כי הוא פוגם בחינת משיח שלו, שהוא בחינת הטם כנ"ל. ובחינת משיח הוא שורה על אנפי אורייתא, דחינו הספרים הקדושים שמגילין הפנים של תורה, ושם מרחף רוחו של משיח, בבחינת (בראשית א): ורוח אלקים מרחפת על פני המים. רוח אלקים – דא רוחו של משיח (זוהר ויחי דף רמנ.), שמרחף על פני המים, ומים הוא התורה, כמובא:

ודע, שבחינת רוח אפינו משיח ה' נעשה רוחקנאה, שהולך ומקנא; בכל מקום שמוצא שם נאוף, הוא נעשה רוחקנאה ומקנא על זה לגדל קדשתו וטהרתו. ופעמים מקנא והיא נטמאה, או עבר עליו רוחקנאה וכו' והיא לא נטמאה (במדבר ח), כי לגדל עצם קדשתו וטהרתו, אפינא עלפי שלא נטמאה, הוא מקנא על הסתירה לכה, כי נחשב פגם כנגד עצם טהרתו של הרוחקנאה, ונעשה עלידיהו לפעמים גט. ועליכן נקרא הגט ספר פרישות (דברים כד), כי נעשה עלידי הספר, ששם שורה רוחו של משיח, שהוא הרוחקנאה כנ"ל. או שמשקה אותה מים מאררים, ואזי נבדקת אם נטמאה וכו', ואם לאו, אזי אדרבא: ונקתה ונזרעה זרע וכו'.

ודע, שיש יהודא תתאה שבזה העולם, שהוא בכשרות גדול בקדשה ובטהרה בליבה, עד שבו תלוי יהודא עלאה. שהזוג, דחינו האיש והאשה, כשרים בליבה, שהיא כשרה מאד ואין בה שום שמין פסול, וגם הוא כשר מאד, וזווגם בכשרות ובקדשה בליבה, שבו תלוי יהודא עלאה. כי איש ואשה, זכו – שכינה שרויה ביניהם (כשרויל מוטח יז), כי יש בו יו"ד ובה ה"א, שזהו יהודא עלאה. וזה הזוג והיהודא תתאה הוא יקר מאד מאד, מאחר שבזה העולם נעשה יהודא תתאה בקדשה בזו, שבו תלוי יהודא עלאה. והנה הרוחקנאה שהוא בחינת רוחו של משיח כנ"ל, שהוא מקנא על נאוף, מה הוא עושה כאן, מאחר שהם קדושים וטהורים מאד, אף דע, שבאן בא הרוחקנאה בשביל אהבה. כי איתא בזהר (ויחי דף רמנ.): כל רחמוותא דלא קשיר עמה קנאה, לאו רחמוותא רחומא, הדא הוא דכתוב: כי עזה כמות אהבה, קשה בשאול קנאה. כי הקנאה מורה

על אהבה. כי מחמת גדל האהבה הוא מקנא בה: אל תסתרי, כדי שלא יתקלקל האהבה, חס ושלום, וזה פועל כאן הרוחקנאה הנ"ל בשביל אהבה כנ"ל. אף מחמת שאפינא עלפי בן זה היהודא תתאה הוא בזה העולם, יוכל להתקלקל השלום שביניהם, חס ושלום, עלי ידי הרוחקנאה. כי הקנאה, אפינא עלפי שהיא בשביל אהבה, יוכלה להטיל מחלוקת, חס ושלום, עלידי שמקנא לה וכו'.

ועליכן דע, שבשביל זה צריכין הצדיקים הגדולים להעלים תורתם, לשרפן ולהאבדן כנ"ל, כדי שיהיה נסתלק הרוחקנאה, שלא יקלקל, חס ושלום, שלום הזוג הקדוש הנ"ל. כי יהודא תתאה שדחם יקר מאד, ובשנתקלקל שלום שביניהם עלידי הרוחקנאה כנ"ל, הוא הפסד גדול מאד. ועליכן מרחין שיהיו נאבדין התורות והספרים הנ"ל, כדי לסלק הרוחקנאה. כי הרוחקנאה הוא רוחו של משיח, שהוא שורה על אנפי אורייתא, דחינו הספרים כנ"ל; נמצא, בשנשרפין ונאבדין הספרים, ממילא נסתלק הרוחקנאה, שהוא רוחו של משיח, ששורה על הספרים כנ"ל. וזהו סוד שמי שנכתב בקדשה וימחה, כי הספר הוא בחינת שם ה', בחינת שמי שנכתב בקדשה כנ"ל. ואמרה תורה, שימחה ויאבד כדי להטיל שלום בין איש לאשתו, דחינו זוג הקדוש הנ"ל, שבשביל השלום שביניהן נמחין ונאבדין הספרים, שהם בחינת שמי שנכתב בקדשה כנ"ל. ואזי נושאין קליוהמר למעלה (כשארז"ל שבת קטז): ומה שמי שנכתב בקדשה, שהוא הספרים הקדושים הנ"ל, אמרה תורה וימחה בשביל להטיל שלום וכו', ספרי המינין שהם מטיילין שנאה ותהרות בין ישראל וכו', על אחת כמה וכמה שימחה ויאבדו ויעקרו מן העולם, שימחה ויעקר זכרם מן העולם. נמצא שעלי ידי אבדת הספרים הקדושים בא מוכה, שנאבדין ונעקרו ספרי המינין, ואזי יכולים להתקרב אליו ותברא, אמון:

פירוש נחל זהר

לכל מאמר הזהר על פי ההקדמות כ"בס בין

זכו כי שכינה ביניהם גם להם אלו אותיות שם קדוש י"ה שבשמים, כי הם על יהודא תתאה בכשרותם קדושתם וטהרתם הגדולה ובאהבתם זוכים להיות כלי להשארות השכינה ועל ידי זה מעוררים יחוד העליון ואהבת ה' יתברך לבניו, והנה זאת אהבה צריך שיהיה בה רוח קנאה, כי כל אהבה שאין עמה קנאה אינה אהבה (כמובא בתורה הנ"ל ובהמשך זוהר הנ"ל רמ"ז) וזאת הרוח קנאה היא רוחו של משיח, אך מאחר והיהודא תתאה שלהם הוא בזה העולם, מקום אחיזת הקליפות, יכול הרוח קנאה הנ"ל לקלקל השלום ביניהם. ועל ידי ששמו של הקב"ה שנכתב בקדושה ימחה, יגדל השלום של זה הזוג הכשר וכן השלום בין ישראל לאביהם שבשמים, כי נמחה זה השם הקדוש בזה העולם בשביל היחוד העליון שיעוררו, שהוא שמו בעצמו ממש, כי ביטולו זהו קיומו, ועל ידי שיהיה נעשה שלום גדול ואהבה גדולה בין האיש האישה הנ"ל לעורר יחוד שמו הגדול למעלה יתבטל הכפירות ותרבה והאמונה של ישראל ואהבתם לה'.

(עיין ליקוטי הלכות לר' נתן זצ"ל הלכות ערב הלכה ד', שמבאר כי יהודה ותמר היו בחינת אותו הזוג שמהם דייקא יצא משיח, נמצא שמשיח פעל מקדם המשכת נשמתו על ידי כיבוס השם וכן לעתיד יפעל) וזה השם הנמחה הוא בחינת ספר התורה הכתובה ומלוכשת באותיות, כי ספר הוא בחינת שם ה' (ספר גימטריה שם כמובא בזהר) והיא תורתו של רוח אפינו משיח ה' ולכן כבס ביין לבושו ודם ענבים סותה. ושואל הינוקא. **כבס? בלשון עבר? כובס בלשון הווה היה צריך לכתוב. אלא כבס מיום שנברא העולם.** ומיהו זה **שכיבס** מאז ומעולם ועד היום? זה מלך המשיח, לפני שמש ינון שמו, כי למרות רוח הקנאה שבו שלא יהיה בעולם אפילו ריח ניאוף, הנה מוחק כביכול רוחו המרחפת על פני התורה, בשביל האהבה הקדושה והכשרה המעוררת היחוד העליון עד שתתגלה השפעת היחוד העליון פה בזה עולם, להשכיין שלום על כל הנבראים, עושה שלום במרומיו הוא יעשה ברחמיו ואהבתו שלום עלינו ועל כל ישראל, אשר בשביל זה יקרב משיחא כדי שיתגדל שמיח (שם י"ה) רבא בעלמא די ברא כרעותיה, כי משיח יפתח בשלום כידוע, מה נאוו על ההרים רגלי המבשר משמיע שלום במהרה בימינו אמן. ומשיח כאמור מקדים תרופה למכה מאז בריאת העולם כי כבר אז כבס לבושו אשר הם אותיות התורה הכתובה של פנימיות חכמתו ובינתו, כי האותיות הספר הם לבוש וכלי להכמה. ודייקא משקה היין שהוא בחינת סוד (גימטריא יין כידוע) התורה הוא בחינת המכבס ומשיר צבע לבוש האותיות, כי מאחר ונגזז האור הפנימי ואינו ניכר באותיות בגלוי אזי הוא בחינת מחיקת החכמה והבינה שבאותיות, כאילו לא נכתב דבר, כי סוד הוא, כי רוחו של משיח מרחפת מעל פני התורה ולא נכנסת פנימה להאירה בגלוי, עד דרא בתראה שאז יתגלו סודות התורה. **ביין- צד השמאל המצמם האור למעלה בשורש בבניה.** שעל ידי כוח הצמצום מסתיר אור הסוד ומוחקו כביכול בשביל האהבה והיחוד העליון. ועוד שהצמצום משאיר הבחירה לעורר על ידי היחוד התחתון שבמצוות את גילוי ייחוד העליון ביתר שאת. **ובדם ענבים- צד השמאל למטה.** כי מאחר ושמו נמחק, בשביל היחוד של למטה, שהוא בחינת שריפת הספרים הקדושים, על ידי זה דנים דין בדם ענבים קל וחומר. ומה שמי שנכתב בקדושה, אמרה התורה, ימחה בשביל להטיל שלום בין איש לאשתו הידועים, ספרי המינים של עכו"ם המטילים איבה קנאה ותחרות בין ישראל לאביהם שבשמים על אהת כמה וכמה שדינם שימחו ויאבדו ויעקרו מו העולם. כי אלו הספרים והחכמות שלהם משם כוחם של העכו"ם **ועתיד מלך המשיח לשלוט למעלה על שורש ההסתרה הדין והפרוד, על כל הכוחות האחרים** (בחינת אהור והסתרה של האמונה הקדושה), **של העמים עובדי כוכבים ומזלות, ולשבור את כוחם למעלה ולמטה** דייקא על ידי העלמת תורתו כנ"ל על ידי שדנין למעלה הק"ו ולמטה נמחקים ספרי המינין ובטל כוח העכו"ם וישראל שבים באהבה לקב"ה ונעשה יחוד קב"ה ושכינתיה. ומתגלה בעולם יחוד העליון.

דָּבָר אַחֵר, כִּבְּס בִּיּוֹן לְבוּשׁוֹ, בְּנִוּוֹנָא דְהַאי חֲמִירָא, אַחֲזִי חִידוֹ, וְכוּלְיָהּ דִּינָא. (לעמין עובדי עבודת כוכבים ומזלות). הָכִי נָמוּ

מְלִכָא מְשִׁיחָא, יַחֲזִי חִידוֹ לְיִשְׂרָאֵל, וְכוּלְיָהּ דִּינָא לְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמְזֻלוֹת. פְּתִיב, (בראשית א) וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם, דָּא רֻחָא דְמְלִכָא מְשִׁיחָא, וּמִן יוֹמָא דְאֵתְּבְרִי עֲלֵמָא, אַחֲזִי לְבוּשִׁיהּ בְּחִמְרָא עֲלָאָה. דְּבַר אַחֵר הַמְּגַלָּה כְּאוֹפֵן אַחֵר אוֹתָהּ בְּחִינָה כְּנ"ל, כִּבְּס מְשִׁיחַ בִּיּוֹן לְבוּשׁוֹ, כִּי פֶּאָר גּוֹוִנִי לְבוּשׁוֹ שֶׁל מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ לְפַעוּל פְּעוּלוֹת הוּא כְּמוֹ זֶה הֵיִן שְׂמֵרָאָה גּוּוֹן שְׂמַחָה בְּתַחֲלִילָה, וְכוּלּוֹ בְּסוּפוֹ גּוּוֹן דִּין. נִמְצָא שִׁישׁ בּוֹ בֵּינן שְׁנֵי צַדִּדִּים. כִּךְ גַּם מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יֵרָאֵה שְׂמַחָה לְיִשְׂרָאֵל, עַל יְדֵי הָאֲהָבָה וְשִׁלּוּם אַחוּה וְיַחּוּד עֲלִיוֹן שִׁיתְּגַלָּה לָהֶם בְּגֹאֲלָה בּוֹכּוּתוֹ. וְיַהֲיִה מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ כּוּלּוֹ דִּין לְעַמִּים עֲבוּרִים, לְעַקוֹר כּוּחַם מִן הַשּׁוֹרֵשׁ וּלְהַכְנִיעַם בְּפוּעַל בְּהַבֵּל רוּחַ פִּיּוֹ וְהַכֵּל דֵּיִקָּא עַל יְדֵי הַמַּחִיקָה וְהַקֵּל וְהוֹמֵר. וְהוּא חִידוּשׁ נִפְלָא וְסוּד גָּדוֹל בְּדֶרֶךְ פְּעוּלוֹתוֹ שֶׁל נִשְׁמַת מְשִׁיחַ צַדְקָנוּ, כִּי הִיָּה לְפִי סְבֵרָא מְקוּם לוֹמֵר שֶׁעִיקָר עֲקִירַת הַעֲכוּוֹם וְגִילוֹי אַהֲבַת קְב"ה וּבְנָיו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה דֵּיִקָּא עַל יְדֵי גִילוֹי הַסּוּדוֹת הַכְּתוּבִים. וּמְגַלִּים לָנוּ כִּאֵן רִשְׁב"י וְרַנְב"ש שֶׁהֵיָחוּד הַתַּחְתּוֹן הַשּׁוֹב יוֹתֵר מְכַתִּיבַת הַסּוּדוֹת וּבְעַת שִׁיפְעַל הַזּוּג הַכְּשֵׁר הַתְּעוֹרְרוֹת הַיַּחּוּד הַעֲלִיוֹן אִזִּי דֵּיִקָּא יִהְיֶה כְּלִי נִפְלָא לְגִילוֹי הַסּוּדוֹת. וּבְאֲמַת גִּילוֹי הַיַּחּוּד הַעֲלִיוֹן הוּא סוּד הַסּוּדוֹת בְּחִינַת אַהֲבָה שְׂבַדְעַת (עֵיין תּוֹרָה ל"ג בְּעִנֵּין תּוֹרָה גְּנוּזָה סוּדוֹת הַתּוֹרָה) וְאִלוֹ הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים הַנ"ל, שֶׁהֵם בְּחִינַת נִשְׁמַת מְשִׁיחַ מְשִׁיחַ, הַמְּגַלִּים טַפַּח וּמְכַסִּים טַפְּחִיִּים, פּוּעֵלִים עַל יְדֵי הַכִּסּוּי כְּבִיכּוֹל מַחִיאת הַשֵּׁם וְהַתְּעוֹרְרוֹת הַיַּחּוּדִים וְכֵן הַתְּעוֹרְרוֹת הַק"ו כְּנ"ל. **בְּתוֹב וְרוּחַ אֱלֹקִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם, זֶה רֻחוֹ שֶׁל מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הַמְּרַחֶפֶת מְעַל אֲנָפִי מִיָּא דְאוֹרֵיִיתָא, הֵם הַפְּנִים הַמְּבֹאֲרִים הַתּוֹרָה כְּדִי שְׁנִשְׁיג חוֹכְמָתוֹ יִתְבָּרֵךְ כְּפִי יִכּוֹלְתָנוּ, וְהַעִיקָר לְהַשִּׁיג סוּד פְּנִימִיּוֹת כּוֹוֹנַת דְּבָרָיו יִתְבָּרֵךְ עַד הֵיכֵן שְׁנִיתְּנָה רִשׁוּת לְהַסְתַּכֵּל, וְרוּחוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ כְּאוֹמֵר מְרַחֶפֶת לְמַעְלָה וּמַחִיָּה לְבוּשׁ אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה אֵךְ הוּא בְּהַסְתֵּר כְּנ"ל מְעַל הַמַּיִם כְּמוֹ הַתְּגִים שְׂמַעַל הַאוֹתִיּוֹת, הֵם טַעְמֵי הַסּוּדוֹת הַנְּעֻלְמִים. וּמִיּוֹם שֶׁנְּבֵרָא הָעוֹלָם הוּא רֻחֵין לְבוּשׁוֹ וְאוֹתִיּוֹת סִפְרוֹ פְּעוּלוֹתָיו בֵּינן הַעֲלִיוֹן שֶׁל סוּדוֹת הַיַּחּוּד הַעֲלִיוֹן. כִּי לְבוּשׁ הַאוֹתִיּוֹת הַחִיצוֹנִיּוֹת שְׂמַחָם יוֹכֵלִים לִינוֹק גַּם בְּעֲכוּוֹם כְּבִיכּוֹל, בְּאֲמַת מְתַכְּבְּסִים בְּנִקּוּת הָאוֹר הַעֲלִיוֹן שֶׁל הֵיִן הַעֲלִיוֹן הַשּׁוֹרָה וּמְרַחֵף עֲלֵיהֶם. כִּי יִשְׂרָאֵל עִם קוֹדֵשׁ מֵאֲמִין וְיודֵעַ כִּי סוּדוֹת יִינָה שֶׁל תּוֹרָה גְּנוּזִים בְּפֶשֶׁט הַמְּקָרָא, כִּי הָאֲמוּנָה הוּא בְּחִינַת יַחּוּד הַתַּחְתּוֹן וְהוּא הַכֵּל אֵל הַשְּׂגַת אַהֲבָה שְׂבַדְעַת, בְּחִינַת וְיַהֲיִי יְדִיו אֲמוּנָה עַד כֹּא הַשֵּׁמֶשׁ הִיא הַחֲכֵמָה (כְּמוֹבֵא בְּלִיקוּטֵי מוֹהַר"ן תּוֹרָה צ"א עֵיין שֵׁם) בְּחִינַת לְפָנֵי שֵׁמֶשׁ וְדַעַת הַחֲכֵמָה יִנוֹן שְׂמוֹ, שְׂמוֹ הוּא בְּחִינַת אוֹתִיּוֹת הַסֵּפֶר, אֲשֶׁר כְּדִי לְהַשִּׁיג יִין שְׂבָהֶם יִקְדִים לְפָנֵי אֵת בְּחִינַת יִנוֹן, בְּחִינַת מַלְכוּת אֲמוּנָה (עֵיין תּוֹרָה א'). וְעַל אֵף שְׂאִין מְשִׁיגִים עֵתָה בְּשִׁלְמוֹת אִלוֹ הַסּוּדוֹת, הִנֵּה עַל יְדֵי הָאֲמוּנָה כִּי נִגְנְזוּ מִיּוֹם שֶׁנְּבֵרָא הָעוֹלָם עַל יְדֵי מְשִׁיחַ צַדְקָנוּ בְּשִׁבִיל הָאֲהָבָה וְהֵיָחוּד הַעֲלִיוֹן כְּנ"ל כִּי יֵשׁ בְּזֶה תּוֹעֵלַת וּמוֹבָה גְּדוּלָה, אִזִּי דֵּיִקָּא עַל יְדֵי זֶה עֵתִיד לְגַלּוֹת יִינָה בְּגֹאֲלָה הַעֲתִידָה בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ אֲמֵן.**

עלון זה מטרתו לעודד את הציבור לגלות ולהחדש בהבנת מאמרי הזוהר, על פי תורותיו של רבנו הקדוש, אשר המה הקדמות עמוקות לכל חלקי התורה ובפרט ללימוד הזוהר, כפי המובא בדבריו: "אמר התורה שלי היא כולה הקדמות" (שיחות הר"ן קצ"ט). והוא בעיקר לפי הכלל החמישי לדרך לימוד ליקומי מוהר"ן המובא בספר ביאור הליקוטים להרב רבי אברהם בן רבי נחמן זצוק"ל. וזה לשונו "...הוא כל מקרא או מאמר חז"ל, שמזכיר קצת מאתו לאיזה ענין, פורב בוונתו על כל הענין ונכנס ונתבאר כל המקרא והמאמר חז"ל בזה הענין". עכ"ל. כלומר שכללי התורה וההקדמות שמביא רבינו הקדוש בתורתו המה מפרשים את כל המאמר שמביא בדבריו רק את חלקו בספריו. והבא לעיין בתורתו ובוהר, יראה בעיניו ממש איך כל כללי תורתו נמצאים בכל מאמר הזוהר והוא פלאי. ויש להבין קצת הענין בפרטות כי ידוע אשר נשמת רבנו הקדוש נשמת רשב"י אחת המה, כמובא רמז לכך בספר כוכבי אור, כי גימטריה נחמן בן שמחה וכן גימטריה שמעון בן יוחאי חושבן דין כחושבן דיון. לכן נרמזו אור חכמתם הגדול בשם העלון נחל זחר, שהרי נחל הוא על שם הנחל נובע מקור חכמה המאיר ומגלה זחר רשב"י הנסתר, שהוא אור הזוהר הקדוש. נא ונא ראו בעצמכם להחדש בדרך לימוד זה להוציא עצות למעשה ולהתחזקות בעבודת ה' ויתקיים בנו מאמר הזוהר: **כהאי חיבורא דילך דאיהו ספר הזוהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי. במהרה בימינו אמן.**

עצות על פי הלימוד

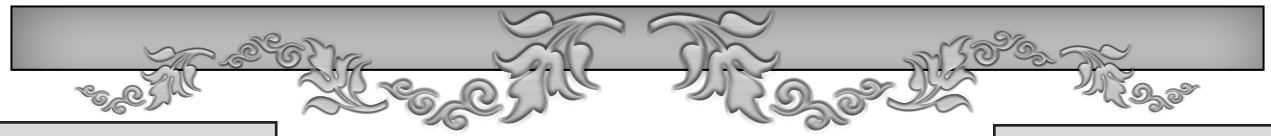
- א. לענין התחזקות באמונה בדרכי הנחגת ה' והצדיקים צריך שידע שמה שהצדיקים שהם בחינת משיח מעלימים סוד תורתם או שורפים בפועל ספרי הידושם הוא טובה לעולם בשתי ענינים, האחד שעל ידי זה דייקא מתעורר הייחוד העליון להשפיע לנו, וכן על ידי זה מבטלים ונעקרים ספרי המינים מן העולם, ועל ידי כל זה יוכלים ישראל להתקרב לאביהם שבשמים.
- ב. צריך כל אחד לשמור בחינת משיח שלו והוא על ידי ישמור עצמו אפילו מריח ניאוף.
- ג. על ידי לימוד בספרי הצדיקים המבארים פנים שבתורה, אשר שם שורה רוחו של משיח, על ידי זה מקבל מרוחו הקדושה להיות שומר הברית.
- ד. על ידי שזיווגו בכשרות במהרה וקדושה בראוי על ידי זה מעורר בחינת יחוד העליון.

תפילה על פי הלימוד

וקדושים, ובגונותינו הרבים נאבדו ונתעלמו מן העולם. המל ברחמיך הרבים על מעט הספרים הקדושים של הצדיקים שנספדו מעט מהרבה, ונכנו ברחמיך הרבים שיתפשטו בעולם ויאירו פני תבל, למען ישובו כל ישראל אליך לעבדך באמת כל ימיהם לעולם: ותפלא רחמים על כל עמך ישראל, ותעמד בעזרתך ותעקר ותשבר ותמנע ותכלה ותכניע ותשפיל ותבטל מן העולם כל ספרי המינים והאפיקורסים, וכל ספרי המחקרים הנזמים לצד מינות וכפירות, הפוגמים בהתורה ובהאמונה הקדושה. פלם תעקר ותשבר ותבטל מן העולם, בזכות וכח ספרי הצדיקים האמתיים שנספרו ונאבדו מן העולם. ותעורר ברחמיך כל הישיבה של מעלה ושל מטה, שילמדו קל והמר הנאמר בדרבי רבותינו זכרונם לברכה, ומה ספרים קדושים ונזכרים פאלה, שהם שםיה, שמו שנכתב בקדושה, אברהם תורה ויפחה, שיתעלמו מן העולם, בשביל להטיל שלום בין איש לאשתו הכשרים ספרי המינים והאפיקורסים שפטיילין שנאה ואיכה ותחרות בין ישראל לאביהם שבשמים ועוקרים את העוסק בהם משיני עולמות, על אחת פסה וכמה שיאבדו וישרפו ויעקרו ויפחו ויתבטלו מן העולם, ויפחו מן הארץ, ויהיה נפח שמים וזכרם מן העולם ולא יזכרו עוד בשמים:

שאזכה לקימה, באפן שאזכה מעתה לשמירת הברית באמת ולכלי לפגם שום פגם חס ושלום אפילו קהתר. ותעורני ותושיעני ברחמיך הרבים, שאזכה לתפן פתי מהרה כל הפגמים שפגמתי בפנים הברית מעודי עד היום הזה, שזונג ובמזיד, באנס ובכרצון. ותרחם עלי ותשמרני מעתה מפל מיני פגם הברית, במחשבה דבור ומעשה. "לב מהור ברא לי אלקים ורוח נכון חדש בקרבי. השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני. אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תפח מפניי". עורני ונפני שיאיר עלי קדשת רוחו של משיח השורה ומרחף על הספרים הקדושים של התורה הקדושה, ובזכותו וכוה אזכה לצאת מתאנות נאוף לנמרי, ולא אבוא לידי שום תרהור קלל, ולא לשום הסתפקות הנזנע לתאנה זאת. ותעצים עיני מראות ברע, "העבר עיני מראות שוא בדרךך תני". ותצילני מפל מיני פגם הברית, ותשמרני ברחמיך הרבים אפילו מריח של נאוף. מלא רחמים, שומר עמו ישראל לעד, שמרני והצילני ברחמיך הרבים, "שמרני אל כי חסיתי בך": ותרחם עלינו ברחמיך הרבים, ותעורני ותושיעני שיתפשטו בעולם כל הספרים הקדושים של כל הצדיקים האמתיים. כי אתה ידע רבוננו דעלמא כלא, פסה וכמה ספרים קדושים וקרים של גדולי הצדיקים, אבות העולם, ונביאים ראשונים ואחרונים, ותנאים ואמוראים, ושאר צדיקי יסודי עולם שהיו בכל דור ודור, שרבים ככלם חפרו ונסדו ספרים רבים וקרים

לעילוי נשמת
הרב מאיר צבי בן הרב נחמן ישראל
ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת
מרז תמו בת דוד והיבוכא פריחה
ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת
מירה בת אשר
ת.נ.צ.ב.ה.

לרפואת
חיה ליאורה בת פטריסיה

ליצירת קשר להארות ותרומות nahalzohar@gmail.com

לעילוי נשמת
דבורה בת חיים
ת.נ.צ.ב.ה.